

הפסיכולוג ד"ר רודי עומד בראש מכון לפסיכותרפיה אנליטית. במכון מונהגות שיטות-טיפול חדשניות שכמותן טרם נשמעו בארץ.

דוגמה לשיטת-טיפול כזו היא קבוצת-המישפחה. בכל קבוצה כזו שלושה בחורים ושלוש בחורות, המתקשים ביצירת קשרים חברתיים המשכיים.

בקבוצת-המישפחה חייבים המטופלים לפתח קשרים הדדיים, לתקן את התנהגותם החברתית. עקרונית, אם לא בחודש הראשון כי-אז לאחר-מכן, חייבים כל אנשי הקבוצה לקיים ביניהם יחסים-מישפחה מלאים, כולל מגעים מיניים.

פסיכולוגים רבים מתנגדים לשיטותיו הטיפוליות של ד"ר רודי. פסיכולוגים אחרים תומכים בו, טוענים כי הוא מצא צורה נכונה לטיפול נפשי יעיל, בריתוצאות. אותם פסיכולוגים משוכנעים כי השיטות החדשניות הללו תאומצנה, במוקדם או במאוחר, על-ידי ציבור הפסיכולוגים כולו.

מבקר "העולם הזה" השתתף כמסקיף, במשך חודש וחצי, בטיפול בקבוצת-מישפחה, במכונו של הד"ר רודי. בכתבה הקודמת תיאר המבקר את שיטת-הטיפול בקבוצת-מישפחה. בכתבה זו מתוארים אחד ממיפגשיה של קבוצת-מישפחה, ותגובות הפסיכולוגים המתנגדים לשיטותיו של ד"ר רודי.

מסיבה עליזה, אחת מרבות במכון, בהשתתפות המטופלים והמטופלים גם יחד

טיפול תחת לחץ

שיטותיו של ד"ר רודי שנויות במחלוקת בחוגי המיקצוע - אך אין ספק שהן מבוססות על תפיסות מדעיות חדשניות

איתו אם הוא לא רצה בכך? מדוע לא התרחקת ממנו בערב השני והשלישי? כנראה לא נרגעת עד שחשת עצמך דחוייה ובווייה לחלוטין. מתי תפסיקי עם זה? "זה בדיוק מה שקלה" התערב נחמן. "היא יושבה לי על הצוואר ולא נתנה מנוחה. היא פשוט חנקה אותי: באתי לנועייה ליהנות ולהרגיש חופשי, לא בא-תי כדי שיבלבלו לי את המוח מתי לאכול ומתי להיכנס לים להתרחץ. אפילו בלילה לא היה לי שקט ממנה."

"עשית בטיוח בדיוק כל מה שלא צריך לעשות", אמרה הפסיכולוגית. "וכנגד זה אין כל פיתרון. אלא שאת עצמך תחילי לפעול ולהשיב בהיגיון כדי להיחלץ מן המצב."

"את מוכרחה להפסיק להיות פחיאשפה של החברה. בכל ביתי ספר נמצא תמיד מעין מיקווי-הכני תה. וזהו תחושת-השייכות היחידה דה שיש לו את חברי-הבית. אני דך תחושת-השייכות היא בדרך-ההשפלה. קחי את עצמך בידים ונסי לצאת מהמצב הזה."

"לא יודעת איך לצאת מזה. זה ממש משגע אותי."

"קודם-כל הכניסי לך לראש שמצב זה איננו טבעי ואינו בריא. את מסוגלת לצאת ממנו בכוחות עצמך. אתם, חברי המיש" פחה, חייבים לעזור לחגית. עיורו לה להיחלץ ממצבה, אבל בצורה חברית. אל תנצלו את נקודות-החולשה שלה. ובקשר אליך, נחמן, אתה חדל-אישים. חגית ממש ציפתה שתשפיל אותה. אבל הרי סיכמנו עוד לפני הטיוח, שלא תיכנס למלכודת שלה."

נחמן נשא ידיו לצדדים. "היא ממש שיגעה אותי", אמר בהתנצלות. "הרי אינך ילד קטן, וגם לא טיפשו". אמרה הפסיכולוגית. "הרי היה ברור לך שחגית תתנהג כך, והצטרפת להימנע על-

הפתיים במהירות עצומה. מייד אחר-כך הוא שקע בתרדמה עמוקה.

"בשני הימים הבאים ניסה נחמן הכל כדי להתרחק ממני. הוא הציע שבלילות נישן במרחק-מה זה מוז. באותם שני לילות לא קרה בינינו שום דבר, והרגשתי שהוא סולד ממני.

"אין ספק", הוסיפה חגית, "כי העובדה

.. זו היתה שכיבה גועלית. הרגשתי עצמי כאכשיר."

שברוך נשבר בלילה השני, תרמה גם היא ליצירת אווירה קשה בקרב קבוצת-המיש" פחה."

■ ■ ■

ה פסיכולוגית המטפלת הפסיקה את הדוברת בנקודה זו. באומרה כי תבקש מנחמן לספר מה בדיוק אירע עם ברוך. לאחר-מכן פנתה לחגית בנויפה: "מדוע את עושה את זה?"

חגית תלתה בה עיניים תמהות. ניכר בה כי לא הבינה מדוע נזפה.

"הרי לפני שיצאת לטיוח שוחחנו בנר-שא" אמרה לה רות. "סיכמנו שתפסיקי להידבק, להתלבש על בני-אדם. מדוע נצמדת במשך כל שלושת ימי הטיוח ל-נחמן? הרי את יודעת שברגע שהוא מרגיש שמישהו מתקרב אליו, הוא נסגר ונעשה עויין. בכל-זאת לא ירדת ממנו במשך כל הטיוח, וממש סחסת ממנו את היחס העויין כלפיך. מדוע הלכת לישון

רות נפחי כי חגית נבונה מאוד וכישרונית. עמוק, היא שרוייה במצב מתמיד של סיכסוך עם הממונים עליה ועם הגברים הסובבים אותה. היא יוצרת מצבים שמהם היא חייבת לצאת מושפלת ופגועה.

חגית היא מעין מפסידה-ניצחית. אם תזכה בסכום-כסף, מייד תמצא דרך ל-הפסיד סכום כפול. הגברים המקיפים אותה הם תמיד נשואים או תיירים, וכונותיהם כלפיה אינן רציניות.

הוריה של חגית ראו בה את הצד השלילי שלהם-עצמם, ונחרדו עד עומק נפשם מן הדאגה שבתם תדמה להם. כתוצאה מאותה חרדה הם העבירו עליה, בלא יודעין, את הפחדים שלהם ואימללו את בתם. סיפרה חגית:

"כל הטיוח היה בשכיבי גיהנום אחד גדול. כל הזמן היו בינינו מריבות וזיכוחים. נחמן היה כלי תינמבל דחזותין. הוא עשה הכל כדי להרגיז את שאר חברי ה-קבוצה.

"כדי לחסוך כסף, הבאנו איתנו קופסות-שימורים ולנו תחת כיפת השמיים. אני ויהודית דאגנו להכין ארוחות טעימות. יצא לי להיות בתזוג שלו במשך כל שלושת הלילות שבהם בלינו בנועייה. בלילה הראשון הלכנו לישון קרוב לחצות. הייתי עייפה ונרדמתי מייד. בשתיים לפנות בוקר, לערך, הוא העיר אותי והחל מסיר מעלי את בגדי. אמרתי לו שאני עייפה ורוצה לישון. נחמן השיב בגסות שאנו קבוצת-מישפחה, אז אין ברירה אלא לנהוג כמישפחה ממש, כולל יחסי-מיני. למרות שהוא היה מעדיף לעשות זאת עם מישהי אחרת. הוא הוסיף ואמר כי ישכב אתי רק כדי שאחר-כך, בשיחה עם הפסיכולוג-גית המטפלת, לא אוכל לטעון שהוא התי-עלם ממני כל הלילה.

"זו היתה שכיבה גועלית. הרי גשתי את עצמי כמכשיר, לא כי בני-אדם. לא נהנית, וכך העניין

ע רב יומי-כיפור החליטו ארבעה מבין שישה חברי קבוצת-המישפחה לרדת לנועייה שבסני. הם התכוונו לנצל את יום-הגשר ולבלות במקום עד מוצאי-השבת.

היתה זו הפעם הראשונה בה עמדו חברי הקבוצה - ברוך, נחמן, חגית ומירה, לבלות יחדיו שלושה ימים ברציפות.

בהדרגה של הפסיכולוגית-המטפלת רות נפחי, החליטו החברים לעשות מאמץ כדי שהטיוח יצליח מבחינה חברתית. לשם כך, היה עליהם לגלות אוד-הירוח הדדי, להימנע מפיתוח מריבות, להשתדל לא להיגרר אחר חילופי עקיצות.

■ ■ ■

ומיים לאחר תום הטיוח נפגשה קבוצת-המישפחה במכון, לדיווח על אשר אירע בטיוח. ברוך לא הופיע לאותה פגישה. חבריו סיפרו כי בלילה השני ל-

זאת

זאב יפת

טיוח - נישבר. במשך שעות ארוך כות חשף עצמו בפניהם, גידה כל מה שהציק לו. אחרי שפרק את המועקה נותר מבוויש ונכנס, ברי קש להודיע כי לא יבוא לפגישה, וכי ברצונו להתבודד מיספר ימים, עד שיתאושש.

חגית (25), הטובת-גוף, בעלת עיני שקד, הייתה הראשונה שנתבקשה על-ידי הפסי-כולוגית להשמיע את שעבר עליה בטיוח. בתדיר מוקדם, קודם שהצטרפתי ל-קבוצת-המישפחה כמסקיף, הסבירה לי